ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 14. júna 2007 *

Vo veci C-56/06,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Finanzgericht Düsseldorf (Nemecko) z 31. januára 2006 a doručený Súdnemu dvoru 2. februára 2006, ktorý súvisí s konaním:

Euro Tex Textilverwertung GmbH

proti

Hauptzollamt Duisburg,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia R. Schintgen, A. Tizzano (spravodajca), A. Borg Barthet a E. Levits,

* Jazyk konania: nemčina.

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Euro Tex Textilverwertung GmbH, v zastúpení: A. Gläser, Rechtsanwalt,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: J. Hottiaux a B. Schima, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 25. januára 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu Európskej dohody o pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Poľskou republikou na strane druhej, schválenej rozhodnutím Rady a Komisie 93/743/Euratom, ESUO, ES z 13. decembra 1993 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 348,

s. 1, ďalej len „dohoda o pridružení“), a osobitne článku 7 ods. 1 písm. b) protokolu č. 4 k tejto dohode, zmeneného a doplneného rozhodnutím Asociačnej rady č. 1/97 medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Poľskou republikou na strane druhej z 30. júna 1997 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 221, s. 1, ďalej len „protokol č. 4“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Euro Tex Textilverwertung GmbH (ďalej len „Euro Tex“) a Hauptzollamt Duisburg (Colný úrad Duisburg, ďalej len „Hauptzollamt“), ktorého predmetom je správnosť dôkazov o pôvode predložených na účely vývozu obnosených textilných výrobkov do Poľska.

Právna úprava Spoločenstva

3 Protokol č. 4 definuje pojem „pôvodné výrobky“ a obsahuje ustanovenia v oblasti administratívnej spolupráce.

4 Článok 2 ods. 1 protokolu č. 4 stanovuje:

„Na účely uplatňovania tejto dohody sa za výrobky s pôvodom v Spoločenstve považujú:

a) výrobky, ktoré boli v zmysle článku 5 uvedeného protokolu úplne získané v Spoločenstve;

b) výrobky, ktoré boli získané v Spoločenstve a obsahujú materiály, ktoré v Spoločenstve neboli úplne získané za predpokladu, že tieto materiály boli dostatočne spracované alebo opracované v Spoločenstve podľa článku 6 tohto protokolu.

…“ [*neoficiálny preklad*]

5 Článok 6 tohto protokolu stanovuje:

„1. Na účely uplatňovania článku 2 výrobky, ktoré neboli úplne získané v Spoločenstve, sa považujú za dostatočne spracované alebo opracované vtedy, ak sú splnené podmienky uvedené v zozname prílohy II.

…

3. Odseky 1 a 2 sa použijú, ak článok 7 neuvádza ničo iné.“ [*neoficiálny preklad*]

6 Napokon podľa článku 7 protokolu č. 4:

„1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, nasledujúce formy spracovania alebo opracovania sa považujú za nedostatočné na priznanie štatútu pôvodu, bez ohľadu na splnenie podmienok článku 6:

…

b) jednoduché operácie odstraňovania prachu, preosievania, triedenia, zatrieďovania, vytrieďovania (vrátane zostavovania sortimentov), umývania, natierania, krájania;

…“ [*neoficiálny preklad*]

7 Je potrebné uviesť, že článok 7 protokolu č. 4 bol s účinnosťou od 1. januára 2001 zmenený rozhodnutím Asociačnej rady EÚ — Poľská republika č. 4/2000 z 29. decembra 2000, ktorým sa mení a dopĺňa protokol č. 4 Európskej dohody uzatvorenej s Poľskom o definícii pojmu „pôvodné výrobky“ a o metódach administratívnej spolupráce [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 19, 2001, s. 29, ďalej len „zmenený protokol č. 4“).

8 Článok 7 ods. 1 písm. j) zmeneného protokolu č. 4, ktorý čiastočne nahradzuje článok 7 ods. 1 písm. b) protokolu č. 4, už neodkazuje na „jednoduché operácie“, ale miesto toho uvádza iba „preosievanie, vytrieďovanie, zatrieďovanie, zoraďovanie podľa tried, triedenie (vrátane zostavovania sortimentov)“.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

9 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že v čase, keď nastali rozhodujúce skutočnosti, spoločnosť Euro Tex prevádzkovala certifikovaný podnik zameraný na zber, prepravu a spracovanie odevov a iných textilných výrobkov.

10 Odevy odkladané verejnosťou do verejných kontajnerov na uliciach boli následne v niekoľkých stupňoch triedené a vytrieďované. Tie odevy, pri ktorých sa predpokladalo, že by ešte mohli byť používané, sa postupne vytriedili podľa viacerých kritérií. Zamestnanci spoločnosti Euro Tex poverení triedením a vytrieďovaním mali predovšetkým za úlohu vyberať najmä „módne“ odevy v závislosti od požiadaviek zákazníkov.

11 V rokoch 1998 a 1999 Euro Tex dodávala maloobchodníkovi v Poľsku triedené a zatriedené textílie. Ako dôkaz o „pôvode“ v zmysle preferenčného colného režimu zavedeného dohodou o pridružení Euro Tex priložila k obchodným faktúram vyhlásenia o pôvode dodaných výrobkov alebo predložila sprievodné osvedčenia EUR.1.

12 V nadväznosti na kontrolu, ktorá bola na žiadosť poľských úradov vykonaná v prevádzkach Euro Tex, Hauptzollamt v rozhodnutí z 19. júla 2001 konštatoval, že tento podnik nevedel preukázať pôvod výrobkov. Nemecké úrady okrem iného odobrali sprievodné osvedčenia o výrobkoch EUR.1 a vyhlásili, že upovedomia poľské orgány o výsledkoch kontroly na mieste.

13 Proti tomuto rozhodnutiu podala Euro Tex sťažnosť na Hauptzollamt, ktorý ju však rozhodnutím z 30. júna 2002 zamietol ako nedôvodnú. V tomto rozhodnutí Hauptzollamt predovšetkým konštatoval, že neboli splnené podmienky stanovené v protokole č. 4, za ktorých by bolo možné považovať obnosené textilné výrobky určené na ďalšie používanie za výrobky úplne získané v Spoločenstve. Rozhodnutie najmä upresňuje, že operácie triedenia a vytrieďovania, ktoré sú predmetom prejednávanej veci, predstavujú iba minimálne spracovanie, ktoré nemá vplyv na pôvod týchto výrobkov.

14 Euro Tex preto podala žalobu na Finanzgericht Düsseldorf, ktorou navrhla, aby tento súd určil protiprávnosť rozhodnutia, ktoré Hauptzollamt adresoval poľským colným úradom a v ktorom boli tieto úrady upovedomené o nesprávnosti dotknutých vyhlásení a osvedčení o pôvode.

15 Keďže Finanzgericht Düsseldorf chcel požiadať o výklad článku 7 ods. 1 písm. b) protokolu č. 4, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Prekračujú operácie vytrieďovania, bližšie opísané v tomto návrhu, rámec operácií, ktoré spadajú pod pojem jednoduché operácie vytrieďovania podľa článku 7 ods. 1 písm. b) protokolu č. 4?“

16 Prejudiciálna otázka Finanzgericht Düsseldorf je relevantná predovšetkým z dôvodu rozdielov existujúcich medzi rôznymi jazykovými verziami protokolu č. 4. Podľa vnútroštátneho súdu totiž niektoré jazykové verzie tohto protokolu nabádajú k rozlišovaniu medzi jednoduchými operáciami a zložitými operáciami vytrieďovania, kým iné jazykové verzie pravdepodobne naznačujú, že všetky operácie uvedené v článku 7 ods. 1 písm. b) uvedeného protokolu sú zo samotnej definície „jednoduchými“ operáciami.

17 Tak napríklad, kým nemecká verzia článku 7 ods. 1 písm. b) protokolu č. 4 odkazuje na „einfaches Entstauben, Sieben, Aussondern, Einordnen, Sortieren (einschließlich des Zusammenstellens von Sortimenten)“ a francúzska verzia na „opérations simples de dépoussiérage, de criblage, de triage, de classement, d'assortiment (y compris la composition de jeux de marchandises)“, anglická verzia tohto ustanovenia uvádza „simple operations consisting of removal of dust, sifting or screening, sorting, classifying, matching (including the making-up of sets of articles)“.

O prejudiciálnej otázke

18 Svojou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa s ohľadom na ustanovenia protokolu č. 4 má rozlišovať medzi jednoduchými operáciami a zložitejšími operáciami vytrieďovania. Prvou kategóriu operácií sú na základe článku 7 ods. 1 písm. b) protokolu č. 4 spracovania alebo opracovania nedostatočné na to, aby výrobku bol priznaný štatút pôvodu, zatiaľ čo druhá kategória operácií môže predstavovať spracovania alebo opracovania dostatočné na priznanie tohto štatútu na základe článku 6 tohto protokolu. Ak je možné tieto dve kategórie rozlišovať, Finanzgericht Düsseldorf chce vedieť, či operácie vytrieďovania, uskutočňované spoločnosťou Euro Tex, spadajú do druhej kategórie, teda medzi zložitejšie operácie.

Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

19 Euro Tex uvádza, že operácie vytrieďovania vykonávané v rámci recyklácie obnosených textilných výrobkov majú úplne odlišnú povahu ako operácie, ktoré majú byť chápané ako „jednoduché operácie vytrieďovania“ v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) protokolu č. 4. Toto ustanovenie sa totiž vzťahuj iba na veľmi jednoduché operácie, ktoré si nevyžadujú žiadne osobitné znalosti a ktoré nespôsobujú skutočné zhodnotenie výrobku. Vytrieďovanie obnosených textilných výrobkov je naproti tomu zamerané na výrazné zhodnotenie týchto výrobkov. Uskutočňuje sa totiž prostredníctvom celej série operácií triedenia, na ktorých vykonávanie sa pre zamestnancov recyklačných podnikov okrem iného vyžadujú osobitné znalosti (ako najmä schopnosť rozpoznať vlastnosti látky, módne trendy). Napokon v tomto smere sú títo zamestnanci v podniku špeciálne školení.

20 Preto operácie vytrieďovania, ktoré sú predmetom sporu vo veci samej, môžu spracovaným výrobkom zabezpečiť štatút pôvodu, a Euro Tex preto navrhuje odpovedať na otázku Finanzgericht Düsseldorf kladne.

21 Komisia Európskych spoločenstiev, ktorá má opačný názor, tvrdí, že nemožno rozlišovať medzi jednoduchými a zložitejšími operáciami vytrieďovania podľa ustanovení protokolu č. 4. Vyplýva to najmä z porovnania rozličných jazykových verzií článku 7 ods. 1 písm. b) tohto protokolu a osobitne z porovnania anglickej a holandskej verzie.

22 Takýto výklad dotknutého ustanovenia je rovnako v súlade s normami prílohy D.1 medzinárodného dohovoru o zjednodušení a zladení colných režimov (ďalej len „Kjótsky dohovor"), ktorého niektoré prílohy boli prijaté v mene Spoločenstva rozhodnutím Rady 77/415/EHS z 3. júna 1977 (Ú. v. ES L 166, s. 1; Mim. vyd. 02/001, s. 119).

Odpoveď Súdneho dvora

23 Otázka položená vnútroštátnym súdom sa týka kvalifikácie dotknutých operácií vo veci samej ako operácií jednoduchých alebo zložitých. V tejto súvislosti sa účastníci konania na podporu svojho výkladu článku 7 ods. 1 písm. b) protokolu č. 4 v podstate odvolávali na rozdiely existujúce medzi rozličnými jazykovými verziami tohto ustanovenia.

24 Je pritom potrebné konštatovať, že niektoré jazykové verzie uvedeného ustanovenia je skutočne možné vykladať tak v zmysle návrhu žalobkyne v spore vo veci samej, ako aj v zmysle návrhu Komisie. Tak je to najmä v prípade nemeckej („einfaches"), francúzskej („les opérations simples de"), španielskej („las operaciones simples de"), talianskej („le semplici operazioni di") a portugalskej verzie („simples operações de").

25 Z iných jazykových verzií však vyplýva, že operácie uvedené v tomto ustanovení sú, ako je to zjavné z ich definícií, „jednoduchými“ operáciami. Takýto záver možno vyvodiť z výrazov ako „simple operations consisting of“ v anglickej verzii, „enkle foranstaltninger som“ v dánskej verzii, „eenvoudige verrichtingen zoals“ v holandskej verzii a „enkel behandling bestående i“ vo švédskej verzii.

26 Preto, ako Komisia uviedla, výklad, ktorý považuje všetky operácie spomenuté v článku 7 ods. 1 písm. b) protokolu č. 4 za jednoduché, nie je v rozpore so žiadnou jazykovou verziou tohto protokolu, zatiaľ čo výklad navrhovaný spoločnosťou Euro Tex, teda výklad rozlišujúci medzi jednoduchými a zložitými operáciami vytrieďovania, nie je zlučiteľný s jazykovými verziami spomenutými v predchádzajúcom bode.

27 V každom prípade treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa ten istý text predpisov Spoločenstva v rozličných jazykových verziách má vykladať jednotne, a teda v prípade rozdielov medzi týmito jazykovými verziami sa dotknuté ustanovenie má vykladať v kontexte celkovej systematiky a účelu právnej úpravy, ktorej jej súčasťou (pozri rozsudky zo 17. decembra 1998, Codan, C-236/97, Zb. s. I-8679, bod 28; z 13. apríla 2000, W. N., C-420/98, Zb. s. I-2847, bod 21, a zo 16. marca 2006, Komisia/Španielsko, C-332/04, neuverejnený v Zbierke, bod 52).

28 Podľa štvrtého a šiesteho odôvodnenia rozhodnutia č. 1/97 je pritom cieľom tohto rozhodnutia „uľahčiť obchod a zjednodušiť administratívne povinnosti“ [*neoficiálny preklad*], ako aj „uľahčiť prácu užívateľom a colným správam“ [*neoficiálny preklad*]. Ako Komisia uviedla, utrpeli by ciele zjednodušenia a právnej istoty, ak by sa od vnútroštátnych úradov vyžadovalo rozlišovať medzi jednoduchými a zložitými operáciami vytrieďovania, odstraňovania prachu, preosievania a inými operáciami bez toho, aby bolo v protokole uvedené akékoľvek kritérium alebo parameter, na základe ktorého by sa takéto rozlišovanie vykonávalo.

29 Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že zmena článku 7 ods. 1 písm. b) protokolu č. 4, ku ktorej došlo na základe rozhodnutia č. 4/2000, ktoré odstránilo odkaz na „jednoduché operácie“ z textu tohto ustanovenia, sa rovnako zdá byť v súlade s uvedeným výkladom dotknutého ustanovenia.

30 Rozlišovanie medzi jednoduchými a zložitými operáciami vytrieďovania teda nemožno vyvodiť zo znenia článku 7 ods. 1 písm. b) protokolu č. 4, ako ani z účelu tohto protokolu.

31 Nakoniec je potrebné dodať, že znenie Kjótskeho dohovoru, na ktorý sa účastníci konania v predložených pripomienkach odvolávali, takéto rozlišovanie takisto nepotvrdzuje.

32 V prípade sporu vo veci samej totiž norma č. 3 prílohy D.1 Kjótskeho dohovoru viaže pôvod tovaru na kritérium miesta, kde došlo k jeho „poslednému podstatnému spracovaniu alebo opracovaniu“. Norma č. 6 tejto prílohy stanovuje, že za dostatočné spracovania alebo opracovania sa nepovažujú „operácie, ktoré neprispievajú, alebo len v malej miere prispievajú, k základným znakom alebo vlastnostiam tovaru“. V tejto súvislosti norma okrem iných uvádza aj „operácie zamerané na zlepšenie balenia alebo obchodnej kvality tovaru, alebo na jeho prípravu na odoslanie, ako napríklad delenie, zlučovanie balení, triedenie podľa druhu a kvality, prebaľovanie“ a „miešanie tovarov rôzneho pôvodu, ak vlastnosti výsledných výrobkov nie sú podstatne odlišné od vlastností tovarov, ktoré boli zmiešané“. Žiadne rozlišovanie medzi jednoduchými a zložitými operáciami sa tam teda nespomína.

33 Na otázku položenú Finanzgericht Düsseldorf je teda potrebné odpovedať tak, že článok 7 ods. 1 písm. b) protokolu č. 4 neumožňuje rozlišovať medzi jednoduchými a zložitejšími operáciami vytrieďovania, v dôsledku čoho operácie vytrieďovania, akými sú operácie opísané v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, spadajú pod pojem jednoduché operácie vytrieďovania v zmysle uvedeného ustanovenia.

O trovách

34 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 7 ods. 1 písm. b) protokolu č. 4 k Európskej dohode o pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Poľskou republikou na strane druhej, zmeneného a doplneného rozhodnutím Asociačnej rady č. 1/97 medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Poľskou republikou na strane druhej z 30. júna 1997, neumožňuje rozlišovať medzi jednoduchými a zložitejšími operáciami vytrieďovania, v dôsledku čoho operácie vytrieďovania, akými sú operácie opísané v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, spadajú pod pojem jednoduché operácie vytrieďovania v zmysle uvedeného ustanovenia.

Podpisy